

WS.6220.6.2020

DECYZJA

o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia

Działając na podstawie:

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735),
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84, art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) - zwanej dalej ustawą o oś,
- § 3 ust. 1 pkt 59 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839),

po rozpatrzeniu wniosku:

Inwestora: Polskich Kolei Linowych S.A., ul. Bachledy 7D, 34 – 500 Zakopane, w imieniu którego działa pełnomocnik Pan Marcin Deker, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa parku rekreacyjnego obejmującego: obiekty kubaturowe w zakresie budynków, budowli i obiektów małej architektury; układ komunikacyjny dróg, placów i dojazdów oraz infrastrukturę techniczną uzbrojenia terenu wraz z urządzeniami budowlanymi”,

stwierdzam:

- I. **brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko** dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa parku rekreacyjnego obejmującego: obiekty kubaturowe w zakresie budynków, budowli i obiektów małej architektury; układ komunikacyjny dróg, placów i dojazdów oraz infrastrukturę techniczną uzbrojenia terenu wraz z urządzeniami budowlanymi”,
- II. **określam** warunki i wymagania dotyczące planowanego przedsięwzięcia w zakresie:
  1. istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:
    1. Zaplecza budowy, bazy techniczne, bazy materiałowe, place postojowe maszyn budowlanych i środków transportu, miejsca przechowywania odpadów, przewidziane do sytuowania poza liniami rozgraniczającymi przedsięwzięcia, należy lokalizować poza terenami zadrzewionymi, miejscami występowania siedlisk przyrodniczych, stanowiskami chronionych gatunków roślin, terenami podmokłymi, miejscami, gdzie w okresie wiosennym stagnują wody roztopowe i obszarami bezpośredniego zagrożenia powodzią. Teren, na którym zlokalizowane będzie zaplecze budowy, miejsca przechowywania odpadów, materiałów budowlanych itp. należy tak zorganizować, aby uniemożliwić przedostanie się zanieczyszczeń do środowiska gruntowo - wodnego. Miejsca lokalizacji baz i stacjonowania środków transportowych, maszyn i sprzętu należy wybierać przy udziale nadzoru przyrodniczego.
    2. Wykonawca robót budowlanych, poza liniami rozgraniczającymi przedsięwzięcia, na potrzeby budowy parku rozrywki winien korzystać z istniejących dróg, które dopuszczają ruch pojazdów

ciężkich. Po terenie budowy należy poruszać się tymczasowo wyznaczonymi drogami - w możliwie maksymalnym stopniu pokrywającymi się z istniejącymi, jak również z docelowymi drogami.

3. Wycinka drzew i krzewów powinna wynikać wyłącznie z potrzeb realizacji przedsięwzięcia (kolidujących z projektowaną infrastrukturą parku rozrywki) i powinna zostać przeprowadzona poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 1 marca do 15 października. W przypadku zaistnienia konieczności wycinki pojedynczych drzew/krzewów w ww. okresie lęgowym (np. z uwagi na kolizję z niezainwentaryzowanym uzbrojeniem podziemnym, brak zachowania odpowiedniej motoryki drzewa), możliwe jest wykonanie prac jedynie w przypadku potwierdzenia przez ornitologa (obserwacje te powinny się odbyć w okresie 1-3 dni przed terminem planowanej wycinki), iż dane drzewo/krzew nie jest wykorzystywane przez ptaki, jako miejsce gniazdowania, jak również, że jego wycinka nie będzie stanowiła zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu wyprowadzenia lęgów przez te gatunki lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków ptaków.

4. Wycinka drzew, w szczególności, starych, dziuplastych, powinna zostać poprzedzona kontrolą specjalistów z nadzoru przyrodniczego (w szczególności, przez ornitologa, chiropterologa, teriologa, entomologa, lichenologa) pod kątem występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów (w tym porostów). W razie stwierdzenia występowania na przewidzianych do wycinki drzewach chronionych gatunków, wycinkę należy wstrzymać do momentu opuszczenia drzew przez zwierzęta lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków. Po przeprowadzeniu wycinki ścięte pnie drzew dziuplastych w wieku powyżej 10 lat, muszą zostać ponownie poddane szczegółowym oględzinom i pozostać w miejscu ich ścięcia na 24 godziny, z uwagi na potencjalne kryjówki nietoperzy (działanie to umożliwi wylot nietoperzy w przypadku ich ewentualnej obecności).

5. Wycinkę drzew i krzewów w obrębie planowanego parku rozrywki należy ograniczyć wyłącznie do drzew i krzewów, których usunięcie jest niezbędne dla realizacji i zachowania bezpieczeństwa funkcjonowania poszczególnych elementów przedsięwzięcia. Po wykonaniu wycinki kolidujących drzew/krzewów, niezwłocznie należy dokonać nasadzeń roślinności niskiej, średniej i wysokiej z wyłącznym wykorzystaniem gatunków rodzimych, dopasowanych do panujących warunków siedliskowych, jak i charakteru istniejącej i planowanej zieleni. Powierzchnia nasadzeń drzew, odtworzenia roślinności niskiej i średniej powinna objąć możliwie całą powierzchnię terenu poza planowanymi obszarami przeznaczonymi pod trwałą zajętość terenu. Rozmiar planowanych nasadzeń nie powinien być mniejszy niż rozmiar wycinki. Należy w możliwie maksymalnym stopniu adaptować istniejące krzewy i drzewa, zachować istniejące elementy środowiskotwórcze (np. martwe drewno, powalone drzewa, sterty gałęzi, złomy, wysięki wodne itp.).

6. Zdjęcie wierzchniej warstwy gleby (humusu) wraz z roślinnością zielną, powinno zostać przeprowadzone poza głównym okresem aktywności zwierząt, w tym poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. W przypadku konieczności wykonywania ww. prac ziemnych w ww. okresie, prace te powinny być poprzedzone kontrolą specjalistów nadzoru przyrodniczego pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt w okresie 1-3 dni przed planowanym terminem zdjęcia humusu. Prace te należy prowadzić od środka ku brzegom terenu inwestycyjnego, aby umożliwić zwierzętom jego bezpieczne opuszczenie. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków, zdejmowanie humusu należy wstrzymać do momentu opuszczenia danego terenu przez te zwierzęta (np. do zakończenia lęgów, wyprowadzenia młodych) lub do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków. Skład specjalistów nadzoru przyrodniczego powinien być dostosowany do terminu i miejsca prowadzonych prac ziemnych.

7. Zdjętą wierzchnią urodzajną warstwę ziemi (o miąższości ok. 20-30 cm), należy przechowywać na placu budowy lub w miejscach wyznaczonych poza liniami rozgraniczającymi, w sposób uporządkowany (pryzmy), celem jej dalszego wykorzystania do urządzania terenów zieleni, umacniania skarp, uporządkowania terenów, dróg dojazdowych itp. Zdjęty humus należy przechowywać w przyzmac lub wałach na okres nie dłuższy niż 1,5 roku, poza dolinami cieków i terenami podmokłymi oraz poza siedliskami przyrodniczymi i stanowiskami chronionych gatunków. Pryzmy ziemi nie powinny być wyższe niż 2,5 m ze względu na zachowanie ich stateczności, utlenianie się części organicznych, rozmywanie przez nawalne opady i możliwość zasiedlenia przez chronione gatunki zwierząt. Należy zapobiec degradacji humusu, związanej np. z przesuszeniem, zachwaszczeniem, wietrzeniem itp. Przy dłuższych okresach bez opadów składowany humus zraszać

wodą, nie dopuszczać do nadmiernego zachwaszczenia, np. poprzez wykoszenie roślinności, bądź przemieszanie.

8. Ograniczyć do niezbędnego minimum zasięg wymiany gruntów. Masy ziemne należy w jak największym stopniu zagospodarować na terenie inwestycyjnym.

9. Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, należy wykonywać w sposób jak najmniej im szkodzący, tj. w szczególności:

a) pnie drzew zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi na czas budowy poprzez ich owinięcie geowłókniną, matami wiklinowymi lub słomianymi (o wymiarach ok. 1,7 x 1,5 m), a następnie ich oszalowanie deskami do wysokości 1,5 - 2 m (w zależności od wysokości drzewa);

b) grupy drzew/krzewów wygrodzić grodzieniem o wysokości min. 1,5 m, w sposób uniemożliwiający uszkodzenie pni; powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna zostać określona przez nadzór przyrodniczy lub odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m;

c) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew przeprowadzać ręcznie lub niewielkimi koparkami;

d) przycinanie korzeni prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych; nie należy uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;

e) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych - gałąź należy przyciąć „na obrączkę”; ran nie należy powlekać impregnatami i preparatami różnego rodzaju; dopuszczalnym nietoksycznym środkiem, którym można zabezpieczyć odkrytą miazgę przed wyschnięciem, jest preparat pełniący funkcję tzw. sztucznej kory (pokrywa się nim wyłącznie brzeg rany stycznej/poprzecznej); glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze (torfową);

f) pozostawianie korzeni odsłoniętych nie powinno trwać dłużej niż 2 godziny; wyjątek stanowi pozostawianie korzeni w słońcu trwające nie dłużej niż 1 godzinę i na powietrzu w dni wilgotne nie dłużej niż 8 godzin; do zabezpieczenia korzeni przed wysychaniem należy użyć wilgotnego torfu, mat lub tkanin jutowych, które należy regularnie zwilżać wodą; podobnie w okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;

g) nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów, powstających podczas prowadzenia prac budowlanych, w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2,0 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu;

h) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;

i) w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.

10. Znajdujące się na terenie budowy wykopy (w tym liniowe), studzienki, drenaż odwadniające i inne potencjalne pułapki ekologiczne, do których mogą wpadać płazy (i inne małe zwierzęta) należy zabezpieczyć w taki sposób, aby uniemożliwić im dostanie się do nich (np. poprzez stosowanie szczelnych przykryć, wygrodzeń) lub też zastosować rozwiązania umożliwiające samodzielne wydostanie się z nich (np. pochylnie, pozostawianie wypłaszczenia jednej ze ścian). W przypadku wykopów liniowych powinny być one realizowane na możliwie krótkich odcinkach i możliwie szybko zasypywane. Studzienki powinny wystawać ponad powierzchnię gruntu. Otwory górne studzienek muszą być szczelnie zamknięte, lub jeśli to nie jest możliwe, zabezpieczone siatką o oczkach mniejszych niż 0,5 x 0,5 cm. Identycznie powinny być zabezpieczone wszelkie wloty boczne. Miejsca takie powinny być systematycznie kontrolowane przez nadzór przyrodniczy lub przeszkolonych pracowników budowy/inwestora, a ewentualnie znajdujące się w „pułapkach” płazy i inne zwierzęta niezwłocznie uwalniane i przenoszone w odpowiednie danemu gatunkowi siedliska.

11. Nie dopuścić do tworzenia się w zasięgu prowadzonych prac budowlanych zastoisk z wodą, celem uniknięcia ich zasiedlenia przez płazy.

12. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia należy usunąć wszelkie pozostałe po budowie zanieczyszczenia i niewykorzystane materiały, a następnie przeprowadzić uporządkowanie terenów. Należy zapewnić możliwość uruchomienia procesów życia biologicznego na terenach o naruszonej strukturze. Nadmiar mas ziemnych powinien być usunięty z miejsc czasowego magazynowania, a teren uprzątnięty, aby zapobiec spontanicznemu rozwojowi roślinności gatunków inwazyjnych łatwo zajmujących odkryte powierzchnie. Tereny sąsiadujące z parkiem, których powierzchnia została zmieniona należy przywrócić do stanu sprzed realizacji lub stanu umożliwiającego jego użytkowanie.

13. Teren parku rozrywki, z wyłączeniem działki o nr ew. 556, należy ogrodzić. Ogrodzenie parku na wysokości pomiędzy podporami kolejki linowej nr 4 i 5 powinno być maksymalnie przesunięte w głąb parku. Dodatkowo wzdłuż ogrodzenia należy wprowadzić roślinność izolacyjną, np. w postaci pasa krzewów.

14. Dostęp do parku rozrywki dla odwiedzających powinien odbywać się wyłącznie poprzez teren Stacji Jawor linowej kolei gondolowej „Solina”.

15. Park rozrywki będzie dostępny dla odwiedzających wyłącznie w porze dziennej.

16. Elementy parku rozrywki zlokalizowane na drzewach należy realizować w sposób nieinwazyjny (np. zaciskowo), tak aby nie uszkadzać pni drzew. Podesty montować metodą na ścisk, a liny osadzać na specjalnie przygotowanych podkładkach, które nie dopuszczają do wcinania się liny w pień i pozwalają na swobodny przepływ soków pod korą.

17. Elementy odwodnienia terenu nie będą stanowić zagrożenia (pułapki ekologiczne) dla płazów i innych małych zwierząt. 18. Na terenie parku rozrywki należy ustawić/zainstalować w odpowiednich dla tego miejscach: stosy martwego drewna o objętości ok. 1 m³ (każdy) jako miejsca ukrycia dla herpetofauny i bezkręgowców (ok. 10 sztuk na obrzeżach parku), kopce łęgowe z resztek drewna oraz kamienne murki dla potencjalnie mogącego tu występować węża Eskulapa (w miejscach odsłoniętych i nasłonecznionych,

w ilości dostosowanej do panujących warunków siedliskowych), 20-30 budek łęgowych dla gatunków ptaków leśnych typowych dla panujących warunków siedliskowych, min. 6 budek stanowiących letnie schronienia dla nietoperzy (typu: Stratmann lub Issel), „hoteli/domków” dla owadów społecznych, w tym pszczoł samotnic i trzmieli (na terenie całego parku w miejscach o odpowiednim nasłonecznieniu).

19. Prace przygotowawcze i budowlane na całej powierzchni parku rekreacyjnego powinny być prowadzone pod nadzorem przyrodniczym. Nadzór powinien obejmować kontrolę wdrażania zaproponowanych działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, aktualizację stanu i zasięgu występowania chronionych gatunków i siedlisk przyrodniczych, celem wykazania możliwości realizacji prac, wstrzymania prac w uzasadnionych przypadkach, wskazania ewentualnych dodatkowych działań minimalizujących na etapie budowy (niezbędnych do wdrożenia). Zakres zadań członków nadzoru przyrodniczego obejmować będzie w szczególności:

a) szkolenia dla pracowników nadzorujących budowę;

b) nadzorowanie prac przygotowawczych, w szczególności wycinki drzew i krzewów, zdejmowania humusu wraz z roślinnością zielną, lokalizacji zaplecza budowy, miejsc składowania humusu, wyznaczania dróg tymczasowych, wykonania ewentualnych prac odwodnieniowych itd.;

c) nadzorowanie wykonywania zabezpieczeń drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki, a narażonych na uszkodzenia ze strony prac budowlanych, ewentualnych przesadzeń drzew/krzewów, realizowanych w ramach zadania;

d) wydostawanie (odławianie) i przenoszenie zwierząt (w którymkolwiek stadium rozwoju) z obrębu placu budowy, poza zasięg oddziaływania robót budowlanych, w odpowiadające danemu gatunkowi siedlisko (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników);

e) kontrolowanie powstających w obrębie placu budowy rozlewisk, kolein, kałuż, celem sprawdzenia przed ich zasypaniem, czy nie są one zasiedlone przez płazy, w którymkolwiek stadium rozwoju (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników);

f) nadzorowanie wykonania zabezpieczenia elementów przedsięwzięcia mogących stanowić pułapki dla małych zwierząt;

g) sprawdzanie podczas budowy, codziennie rano przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypaniem wykopów i studzienek, pod kątem ewentualnego występowania w nich uwięzionych zwierząt (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników);

h) nadzorowanie wykonania nasadzeń roślinności niskiej, średniej i wysokiej;
i) nadzorowanie wykonania/instalowania elementów kształtujących lokalną bioróżnorodność (stosy martwego drewna dla małych zwierząt, kopce łęgowe i kamienne murki dla mogącego tu potencjalnie występować węża Eskulapa, budki łęgowe dla ptaków, letnie schronienia dla nietoperzy, „hotele/domki” dla owadów społecznych);

j) w skład nadzoru przyrodniczego wchodzić mają specjaliści z zakresu botaniki, dendrologii, entomologii, herpetologii, ornitologii, teriologii i chiropterologii; nadzór ten ma trwać od momentu rozpoczęcia prac, w których niezbędne jest zapewnienie nadzoru, do ich zakończenia.

20. Należy prowadzić coroczny monitoring stanu zachowania wykonanych nasadzeń i ewentualnych przesądzeń. Pielęgnację nasadzeń/przesadzeń należy prowadzić w okresie 3 lat od ich wykonania; w tym okresie niezbędne jest prowadzenie następujących prac pielęgnacyjnych (w zależności od potrzeb): podlewanie (z częstotliwością dostosowaną do warunków pogodowych), odchwaszczanie, nawożenie, utrzymywanie przepuszczalnej wierzchniej warstwy ziemi wokół drzew i krzewów, wymiana uschniętych i uszkodzonych drzew i krzewów, wykonywanie cięć pielęgnacyjnych i formujących (np. przycięciu chorych, złamanych oraz krzyżujących się gałęzi), wymiana zniszczonych palików i wiązań, zapobieganie i zwalczanie chorób, szkodników środkami ochrony roślin itp.; prace te należy przeprowadzać przy udziale dendrologa.

21. Należy prowadzić coroczny monitoring szczelności ogrodzenia parku rekreacyjnego.

22. W odniesieniu do wywieszonych budek łęgowych dla ptaków i schronień dla nietoperzy należy corocznie przez okres min. 5 lat dokonywać oceny ich stanu wraz z czyszczeniem oraz uzupełnieniem ewentualnych braków.

2. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś., w szczególności w projekcie architektoniczno - budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś:

1. W przypadku stosowania oświetlenia parku rozrywki należy je ograniczyć do sytuacji wymaganych przepisami prawa oraz zastosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV (np. lampy sodowe lub lampy LED), zalecana temperatura barwowa < 3000 K. Niedopuszczalne jest stosowanie lamp rtęciowych. Oświetlenie powinno być jak najmniej intensywne, o ciepłej barwie i skierowane wyłącznie w kierunku elementu, który ma oświetlać (nie powodujące w porze wieczornej efektu łuny i rozproszenia). Należy stosować zamknięte obudowy źródeł światła.

2. Kolorystyka projektowanych obiektów parku rozrywki (w tym również grodzień) powinna być stonowana, zbliżona do kolorów występujących w bezpośrednim otoczeniu obiektów (stonowane odcienie, np. zieleni, szarości, brązu).

III. **Ustalić** charakterystykę planowanego przedsięwzięcia zawartą w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji jako jej integralną część.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 30.12.2020 r. Inwestor: Polskie Koleje Linowe S.A., ul. Bachledy 7D, 34 – 500 Zakopane, w imieniu którego działa pełnomocnik Pan Marcin Deker wystąpił do tutejszego urzędu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa parku rekreacyjnego obejmującego: obiekty kubaturowe w zakresie budynków, budowli i obiektów małej architektury; układ komunikacyjny dróg, placów i dojazdów oraz infrastrukturę techniczną uzbrojenia terenu wraz z urządzeniami budowlanymi”.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia jest Wójt Gminy Solina.

Planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 59 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), tj. parki rozrywki rozumiane jako obiekty przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej związanej z rozrywką lub rekreacją, pola golfowe, stadiony i tory wyścigowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 194 oraz z 2019 r. poz. 1495), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, inne niż wymienione w pkt 57.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o oś przedsięwzięcie należy zaliczyć do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, których realizacja zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wójt Gminy Solina obwieszczeniem znak WS.6220.6.2020, z dnia 30.12.2020 r. poinformował strony o wszczęciu postępowania administracyjnego o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji.

W oparciu o art. 64 ustawy o oś Wójt Gminy Solina swoim pismem znak: WS.6220.6.2020, z dnia 30.12.2020 r. wystąpił do organów środowiskowych, współuczestniczących w prowadzonym postępowaniu tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z/s w Przemysłu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ustrzykach Dolnych, o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Dyrektor Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z/s w Przemysłu pismem znak RZ.ZZŚ.3.435.2.2021.KP z dnia 20.01.2021 r. wyraził opinię, że dla ww. przedsięwzięcia przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko nie jest wymagane.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem znak: WOOŚ.4220.25.11.2020.AD.7 z dnia 08.02.2021 r. wezwał Pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia (KIP).

W dniu 31.03.2021 r. Pełnomocnik Inwestora przedłożył wymagane uzupełnienie.

Przedłożone uzupełnienia zostały ponownie przesłane do organów opiniujących.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, swoim pismem znak: WOOŚ.4220.25.11.2020.AD.12 z dnia 22.04.2021 r. wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia brak jest potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowiska. Jednocześnie określił warunki realizacji przedsięwzięcia.

Dyrektor Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z/s w Przemysłu pismem znak RZ.ZZŚ.3.435.2.2021.KP z dnia 23.04.2021 r. podtrzymał wyrażoną wcześniej opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z uwagi na fakt, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, w ustawowym okresie (art. 64 ust. 4 ustawy o oś) nie przedstawił swojej opinii, zgodnie z art. 78 ust. 4 w/w ustawy, organ potraktował jako brak zastrzeżeń w tym zakresie.

Stosownie do art. 74 ust. 3 ustawy o oś, strony postępowania o wszystkich podejmowanych czynnościach informowane były w formie publicznych obwieszczeń umieszczanych na BIP Urzędu Gminy Solina, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Solina oraz na tablicach ogłoszeń w sołectwie Solina.

Do Wójta Gminy Solina nie wpłynęły żadne uwagi oraz wnioski dotyczące przedmiotowej inwestycji.

Po zapoznaniu się z informacjami zawartymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, uwzględnieniu kryteriów selekcji określonych w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, na podstawie których dokonano analizy przewidywanych oddziaływań przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska, będące w zasięgu jego oddziaływania, stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego zadania i sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Przedsięwzięcie obejmować będzie swoim zakresem budowę parku rekreacyjnego, w skład którego wchodzić będą budynki o wysokości do ok. 9 m, budowle o wysokości do ok. 15 m, obiekty małej architektury, układ komunikacyjny dróg, placów i dojeżdżalni oraz infrastruktura techniczna wraz z urządzeniami budowlanymi. Park powstanie na działkach nr ewid. 556, 560, 628, 514/1, 514/3, 514/4, 600 w Solinie, na powierzchni ok. 6,14 ha i składać się będzie z kilku stref tematyczno-funkcjonalnych, np.:

- strefa wejściowa zlokalizowana w sąsiedztwie górnej stacji „Jawor” kolei linowej „Solina” i budynku gastronomicznego, obejmować będzie pojedynczą lub zgrupowaną zabudowę związaną ze wstępną obsługą użytkowników, tj.: kasy, sanitariaty, sklepik, punkt informacyjny itp.; w ramach strefy

wejścia przewidziano również plac wejściowy skomunikowany np. z dojazdami od strony górnej stacji „Jawor” kolei linowej „Solina”, czy tarasu gastronomicznego oraz wejściem na teren parku,

- strefy imitujące wioski tematyczne, w których zlokalizowane będą m.in. budynki wystawowe, mała gastronomia, zaplecze sanitarne, wiaty, elementy małej architektury typu rzeźby, posągi oraz place i dojścia,
- scena plenerowa z trybunami na ok. 170 widzów, stanowiąca miejsce wypoczynku z możliwością realizowania cyklicznych przedstawień/teatryków/pokazów,
- grotta z wewnętrznym wystrojem multimedialnym, imitującym baśniowe wnętrza jaskini, stanowiąca przelotowy obiekt podziemny (konstrukcja zasypana wtórnie ziemią), wypełniona np. rzeźbami, świetlistymi kryształami i bioluminescencyjnymi roślinami lub grzybami,
- strefa placu zabaw dla dzieci z budynkiem obsługi placu w formie pawilonu,
- park linowy składający się z rozpiętych na różnych wysokościach lin, drabinek, mostków, platform, pomostków itp. oraz budynku stanowiącego zaplecze dla tej funkcji,
- labirynt złożony z układu ścieżek spacerowych i wytyczających je krętych ciągów „korytarzy roślinnych”, żywopłotów itp. uzupełniony elementami małej architektury, indywidualnymi konstrukcjami drewnianymi oraz lokalnymi placami odpoczynku,
- ślizgawki i zjeżdżalnie wraz z pawilonem wystawowym w formie wiaty,
- zjeżdżalnia nadziemna grawitacyjna typu „zipline” (tyrolka) w formie przebiegu: w dół (zjazdowy) o trasie w formie serpentynowej oraz w górę jako prosty odcinek, służący do odholowania wózków do punktu startowego, z zastosowaniem systemu elektrycznej wciągarki,
- obszar zgrupowanych obiektów rzeźb i posągów w części północnej parku, w tym rzeźb kamiennych, wiklinowych, drewnianych, „obrośniętych roślinnością” itp. oraz obiektów aranżacyjnych,
- strefa stanowiąca zaplecze gospodarcze parku tematycznego, w tym budynek obsługi techniczno-serwisowej i zaplecze personelu z częścią socjalną, biurem serwisowym, magazynem, toaletami dla personelu i ogólnodostępnymi, ogrodzony plac serwisowy z miejscami postojowymi oraz miejsce do magazynowania odpadów powstających na terenie parku,
- kładka wśród drzew o konstrukcji drewniano-stalowej prowadzona pomiędzy drzewami na różnej wysokości, opcjonalnie (w zależności od wysokości jej uniesienia) wyposażona w barierki i poręcze zapewniające bezpieczeństwo dla osób z niej korzystających.

Wykazane w KIP poszczególne elementy zagospodarowania, na etapie projektu budowlanego lub w fazie eksploatacyjnej mogą ulec modyfikacjom lub całkowitej zmianie tematyczno-programowej, nie przekraczając wskazanych w KIP, czy niniejszej decyzji wartości przestrzenno-powierzchniowych. Przedstawione budynki, budowle i nawierzchnie utwardzone stanowią bowiem referencyjny układ zagospodarowania, który służy wygenerowaniu poszczególnych danych liczbowych i wskaźnikowych dla procedur planistycznych i środowiskowych.

Nawierzchnie utwardzone zostaną wykonane np. z tłucznia i kruszywa kamiennego. W szczególnych miejscach, w których przewiduje się intensywne użytkowanie lub wymagane jest zachowanie trwałej warstwy ścieralnej (np. przy budynkach, przy strefach wejściowych itp.), nawierzchnie będą wykonane np. z kamiennej kostki brukowej, płyt kamiennych lub z kostek betonowych. Obszar parku rekreacyjnego zostanie wygrodzony ażurowym ogrodzeniem systemowym o wysokości do 2 m, łączącym się z ogrodzeniem kolei linowej i infrastruktury towarzyszącej kolei, tworząc jedną, funkcjonalną całość.

Główną drogę dostępu do parku rekreacyjnego stanowiła będzie kolej gondolowa, co powoduje, iż funkcjonowanie obu atrakcji będzie ściśle powiązane, a funkcjonowanie parku będzie uzależnione od godzin otwarcia kolei. Zakłada się, iż park rekreacyjny będzie czynny w okresie od maja do września. Docelowo nie wyklucza się możliwości funkcjonowania Parku w ograniczonym zakresie również w pozostałych miesiącach. Park funkcjonował będzie wyłącznie w porze dnia.

Szacuje się, iż ok. 40% klientów kolei skorzysta z parku rekreacyjnego, co daje ok. 148,1 tys. osób w ciągu roku (maks. dzienna przepustowość ok. 5 991 osób).

Sumaryczna powierzchnia nawierzchni utwardzonych oraz zabudowy budynków i charakterystycznych obiektów wyniesie ok. 1,8 ha, ok. 4,3 ha zaś będzie stanowiła powierzchnia biologicznie czynna.

Etap realizacji obejmować będzie m.in.:

- przygotowanie terenu w ramach, którego wykonana zostanie niezbędna wycinka i zabezpieczenie drzew, uprzątnięcie terenu, wyznaczenie zapleczy budowy itp.;
- posadowienie kontenerów socjalnych i pojemników/kontenerów na materiały i odpady,
- roboty ziemne związane z nieznaczną niwelacją terenu pod ciągi komunikacyjne, budynki i budowle, wykonanie wykopów pod instalację techniczną, fundamenty itp.,
- roboty budowlane, wykonanie ciągów komunikacyjnych i instalacji, realizacja fundamentów, wykonanie/wznoszenie budynków i budowli itp. montaż elementów prefabrykowanych, montaż/posadowienie gotowych elementów modułowych itd.,
- roboty w zakresie zagospodarowania terenu: rozlokowanie elementów małej architektury,
- roboty wykończeniowe wewnątrz budynków, aranżacja scenografii, montaż multimediiów,
- roboty nasadzeniowe, w tym: nasadzenie drzew i krzewów, obsianie mieszaną traw i ziołorośli rodzimych.

Przewiduje się organizację zaplecza budowy w zakresie linii rozgraniczających przedsięwzięcia, w miejscu docelowego placu gospodarczego przy projektowanym budynku gospodarczym. Uciążliwości wynikające z ww. prac ziemnych, budowlanych i montażowych, czy też transportu i pracy maszyn budowlanych będą ograniczone zarówno terytorialnie, jak i czasowo. Oddziaływania te będą krótkotrwałe, odwracalne i ustaną z chwilą zakończenia budowy. Park projektowany jest na znacznym obszarze i z uwagi na rozłożenie przestrzenne budynków, budowli i obiektów małej architektury nie będzie występowała znaczna koncentracja prac budowlanych w jednym miejscu, lecz w miarę równomierne rozłożenie na całej powierzchni.

Najbliższe tereny z zabudową mieszkaniową zlokalizowane są w odległości ok. 70 m w kierunku północno-zachodnim od granicy terenu inwestycyjnego.

Głównymi źródłami hałasu w trakcie funkcjonowania parku będzie ruch samochodowy pracowników oraz wozu asenizacyjnego odbierającego ścieki ze zbiorników bezodpływowych. W porze nocy ruch samochodów nie będzie występował.

Sporadycznie na terenie parku źródłami emisji hałasu będą prace porządkowe np. koszenie niewielkich powierzchni przy placach lub pielęgnacja drzew i krzewów z wykorzystaniem pił łańcuchowych. Emisja hałasu z tych źródeł będzie występowała w porze dnia, w ograniczonym czasie do kilku godzin, a także rozproszona będzie na rozległym terenie.

Funkcjonowanie parku skutkowało będzie zmianą klimatu akustycznego w jego otoczeniu na skutek przebywania ludzi w jego granicach. Park nie będzie jednakże służył do organizowania imprez masowych powodujących zwiększony hałas i funkcjonował będzie wyłącznie w porze dnia.

Biorąc powyższe pod uwagę przewiduje się, iż przedsięwzięcie nie wpłynie na pogorszenie klimatu akustycznego w jego rejonie i spełniać będzie wymagania rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Z uwagi na planowane wykorzystanie do ogrzewania budynków i przygotowania ciepłej wody energii elektrycznej, park rekreacyjny nie będzie generować emisji gazów i pyłów do powietrza. Transport wewnętrzny (np. zaopatrzenie) będzie realizowany przy wykorzystaniu pojazdów elektrycznych. W wyniku funkcjonowania parku występować będzie jedynie niezorganizowana emisja zanieczyszczeń wynikająca z ruchu pojazdów w niewielkim zakresie (pracownicy, odbiór ścieków) oraz prac porządkowych z użyciem sprzętu spalinowego.

Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia skutkować będzie wytwarzaniem odpadów, przy których gospodarowaniu przestrzegane będą ogólne zasady wynikające z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2020 r., poz. 797 ze zm.). Wywóz mas ziemnych powstałych na etapie budowy realizowany będzie w niezbędnym zakresie. Znaczna część gruntu pozyskanego z niewielkiej niwelacji będzie wykorzystana do formowania skarp przy uformowanej półce, czy ciągach komunikacyjnych, minimalizując ich nachylenie w terenie. Na terenie parku (przy ciągach pieszych, w budynkach, budowlach, w miejscach rekreacji i atrakcji) rozmieszczone zostaną pojemniki na odpady umożliwiające selektywną

zbiórkę według przyjętego systemu na terenie Gminy. Transport odpadów na terenie parku zapewnią będzie elektryczny pojazd przeznaczony do obsługi parku, np. typu meleks.

Park rekreacyjny, z uwagi na jego charakter, nie będzie wymagać czynności prowadzących do adaptacji do postępujących zmian klimatycznych, jak również nie będzie znacząco oddziaływać na klimat.

Park rekreacyjny zaplanowano na północno-zachodnim stoku Góry Jawor o wys. 741 m n.p.m., na wysokości ok. 470 - 570 m n.p.m. W sąsiedztwie parku znajduje się droga gminna (droga dojazdowa do ośrodka „WDW Solina” na Przylądku Jawor) i maszt telekomunikacyjny (ok. 100 m od miejsca planowanej inwestycji) oraz realizowana jest obecnie budowa Stacji Jawor w ramach przedsięwzięcia „Kolej linowa Gondolowa - Solina”. Teren inwestycyjny, zgodnie z informacjami zawartymi w Karcie, do roku 1968 był wykorzystywany jako pastwiska i łąki kośne, po czym do ok. 1985 r. teren ten stanowił pole biwakowe i ośrodek kempingowy, po czym teren został ostatecznie opuszczony i obecnie stanowi konglomerat zakrzaceń i zadrzewień, ulegający sukcesji ekologicznej typowej dla wyłączonych z użytkowania obszarów porolnych. Obecnie teren ten jest przerośnięty przestojami wysokich dzikich czereśni, pojedynczych okazów jawora, brzozy, klonu oraz czeremchy i innych gatunków. Niektóre okazy dzikich czereśni są mocno pochylone i wypróchniałe. Zakrzaczenia tworzą w dużej części wymierające okazy czarnego bzu, wierzb oraz czeremchy. Teren przedsięwzięcia znajduje się w całości w zlewni cieku bez nazwy, na którego przedłużeniu znajduje się jar, który przecina wschodnią część przedsięwzięcia na długości ok. 70 m. W jarze okresowo występuje spływ wód opadowych (w okresach długotrwałych bądź nawalnych deszczy). Na terenie inwestycyjnym brak zbiorników wodnych (w odległości ok. 420 m w kierunku południowo-zachodnim i południowym znajduje się zbiornik Jezioro Solińskie), źródeł i młak. Najbliższe otoczenie stanowią tereny zalesione i zadrzewione oraz użytki rolne (od strony północno-wschodniej).

Na terenie, na którym planuje się realizację omawianego przedsięwzięcia nie znajdują się obecnie żadne inne zrealizowane przedsięwzięcia. Na terenie sąsiednim do analizowanego przedsięwzięcia na początku roku 2021 rozpoczęto realizację zadania inwestycyjnego pn.: „Gondolowa Kolej Linowa „SOLINA” ze Stacją Dolną „Plasza” i Górą „Jawor”. Poza opisaną wyżej inwestycją nie występują inne przedsięwzięcia realizowane i zrealizowane, znajdujące się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.

Część terenu realizacji przedsięwzięcia objęta jest zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Solina 1/2017 zatwierdzonego uchwałą Nr XII/170/2019 Rady Gminy Solina z dnia 9 września 2019 r. (Dz. U. Woj. Podk. 2019 r. poz. 4623), tj. działki o nr. ewid. 556, 560, 628 zostały oznaczone symbolem 1KL (teren infrastruktury technicznej w zakresie komunikacji - kolej linowa) i 3ZN (tereny zieleni nieurządzonej), działka o nr ewid. 514/4 zaś została oznaczona symbolem 1KL i 3KL (teren infrastruktury technicznej w zakresie komunikacji kolei linowej wraz z obiektami towarzyszącymi prawidłowemu funkcjonowaniu szlaków turystycznych i kolei liniowych).

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911 ze zm.), teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest w obrębie jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie PLGW2000168, będącej monitorowaną częścią wód, w dobrym stanie ilościowym i chemicznym oraz niezagrażoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest zachowanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego, bez derogacji. Ponadto omawiana JCWPd została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, teren zamierzenia zlokalizowany jest w obrębie dwóch jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- „Zbiornik Solina do zapory w Myczkowcach” o kodzie PLRW20000221559, typ 0 (typ nieokreślony), stanowiącej monitorowaną, silnie zmienioną część wód (przekroczenie wskaźników m2 i m3), w dobrym stanie i niezagrażoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry potencjał

ekologiczny i dobry stan chemiczny, bez derogacji. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony przedmiotów ochrony zależnych od wód: Ciśniańsko-Wetliński Park Krajobrazowy PK13, Park Krajobrazowy Doliny Sanu PK20, OSO i OZW Bieszczady PLC180001, OZW Dorzecze Górnego Sanu PLH180021, Rezerwat Przełom Sanu pod Grodziskiem REZ814. Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się poza granicami ww. obszarów chronionych. Ponadto zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia

- „Głęboki Potok” o kodzie PLRW200012221529, typ 12 (potok fliszowy), stanowiącej naturalną część wód, niemonitorowaną, w dobrym stanie i niezagrażoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny, bez derogacji. Zlewnia ww. JCWP nie została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony przedmiotów ochrony zależnych od wód.

Objęte wnioskiem działki znajdują się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 431 „Zbiornik warstw krośnieńskich (Sanok-Lesko)”. Ponadto zamierzenie zlokalizowano poza obszarem narażonym na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi oraz ujęciami wód i wyznaczonymi dla nich strefami ochronnymi.

Zaplecze budowy będzie zorganizowane przy drodze dojazdowej we wschodniej części terenu przeznaczonego pod inwestycję. Jego organizacja będzie powiązana z minimalizacją zajętości terenu, a materiały wymagane do budowy będą dostarczane na bieżąco i składowane tymczasowo w miejscach przyszłych obiektów i ciągów komunikacyjnych. Ze względu na górzysty charakter terenu parku założono dla wykonania wszelkich budynków kubaturowych lekkie, ażurowe konstrukcje wykorzystujące technologię mikropalowania osadzonego w teren poniżej głębokości zamarzania gruntu.

Zebrana wierzchnia warstwa ziemi będzie magazynowana w niewielkich przyzmacach, a następnie wykorzystana do odtworzenia wierzchniej warstwy uformowanych skarp lub do odtworzenia zieleni/nasadzeń roślinności. Z KIP wynika, że maksymalna głębokość wykopów wyniesie do około 1,5 m p.p.t. Z uwagi na głębokość zalegania wód gruntowych Inwestor przewiduje konieczność odwadniania wykopów wyłącznie w przypadku ich zalania poprzez wody opadowe. W takim przypadku wody te zostaną odpompowane i rozprowadzone na terenie działek Inwestora. Urobek z wykopów w przeważającej mierze zostanie wykorzystany do formowania skarpy odstokowej minimalizującej nachylenie.

Sprzęt wykorzystywany do prac inwestycyjnych będzie sprawny, stacjonowany w miejscach do tego celu przystosowanych, a Wykonawca będzie dysponował odpowiednią ilością sorbentów na wypadek awaryjnych i nieprzewidzianych wycieków substancji ropopochodnych. Inwestor wskazuje, że nie przewiduje się ingerencji w koryto jaru zlokalizowanego we wschodniej części terenu przedsięwzięcia. W miejscu lokalizacji istniejącego przepustu zostanie jedynie wykonane poszerzenie korony jezdni.

Woda na etapie realizacji przedsięwzięcia zostanie pozyskana z projektowanego przyłącza do gminnej sieci wodociągowej i będzie przeznaczona do celów spożywczych, sanitarnych oraz budowlanych. Beton będzie dostarczany jako gotowy wyrób z okolicznych betoniarni. Ścieki socjalno- bytowe będą odprowadzane do mobilnych sanitariatów obsługiwanych przez uprawnione podmioty.

Woda na etapie eksploatacji przedsięwzięcia będzie zapewniona z projektowanej lokalnej sieci wodociągowej, która zostanie podłączona do wodociągu gminnego. Inwestor dopuszcza również możliwość realizacji studni głębinowej do 50 m, w przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wykonanie przyłącza, o którym mowa powyżej. Średnie dzienne zapotrzebowanie na wodę oceniane jest na ok. 28,7 m³. Ścieki socjalno-bytowe będą odprowadzane poprzez projektowane lokalne sieci kanalizacji do projektowanej gminnej sieci kanalizacji, której realizacja nie jest objęta zakresem niniejszego przedsięwzięcia. Inwestor zaznacza, że w przypadku opóźnień w realizacji gminnej inwestycji, ścieki (o których mowa powyżej) będą tymczasowo odprowadzane do 2 szczelnych i bezodpływowych zbiorników o pojemności 50 m³ każdy, których zawartość będzie okresowo wywożona taborem asenizacyjnym do gminnej oczyszczalni ścieków. Po uzyskaniu podłączenia do gminnej sieci kanalizacji zbiorniki te nie będą już wykorzystywane.

Z KIP wynika, że zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji przedsięwzięcia nie jest przewidywane powstawanie ścieków przemysłowych.

Wody opadowo-roztopowe rozprowadzane będą w sposób nieorganizowany po terenie działek objętych wnioskiem z uwagi na niewielką powierzchnię zabudowy oraz rozproszenie poszczególnych obiektów. Ciągi komunikacyjne zostaną utwardzone żwirem lub tłuczniem celem swobodnej infiltracji wód opadowo-roztopowych. W szczególnych miejscach, w których przewiduje się intensywne użytkowanie lub wymagane jest zachowanie trwałej warstwy ścieralnej (np. przy budynkach, przy strefach wejściowych, itp.), nawierzchnie będą wykonane np. z kamiennej kostki brukowej, płyt kamiennych lub z kostek betonowych o kolorach zbliżonych do materiałów naturalnych. Z KIP wynika, że planowane jest wykonanie zabezpieczenia głównych ciągów komunikacyjnych przed spływem wód stokowych poprzez zastosowanie np. otwartego korytka przejmującego wody opadowe i roztopowe napływające ze stoku. Ujęte wody zostaną następnie przepustami przekierowane na stronę odstokową danego ciągu komunikacyjnego i rozsączone po powierzchni terenu, np. za pomocą poletka żwirowego o dużej frakcji i zagłębieniu do około 50 cm w głąb gruntu.

Mając na uwadze rodzaj i skalę przedmiotowego przedsięwzięcia, jego lokalizację, zasięg oddziaływania oraz wymienione działania minimalizujące uznano, że zamierzenie nie spowoduje znacząco negatywnych oddziaływań na środowisko gruntowo-wodne. Jednocześnie, przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla jednolitych części wód oraz dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do zrealizowania w granicach Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, funkcjonującego na podstawie Uchwały Nr XLVII1/998/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2014 r., poz. 1951 ze zm.) oraz w odległości ok. 0,3 km od obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Dorzecze Górnego Sanu PLH180021, ok. 5,2 km od obszaru mającego znaczenie dla Ostoja Góry Słonne PLH180013 i ok. 5,2 km od granic obszaru specjalnej ochrony ptaków Góry Słonne PLB180003. Inne obszary wchodzące w skład sieci obszarów Natura 2000 znajdują się w większych odległościach. Miejsce planowanego przedsięwzięcia znajduje się również w granicach głównego korytarza ekologicznego - Korytarza Karpackiego (GKK-1 - Bieszczady), wyznaczonego w Projekcie korytarza ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M. 2005; zaktualizowanym w latach 2010 - 2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży), celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju, jak i w skali europejskiej.

Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55 ze zm.), obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarza ekologicznych.

Obszar ten został wyznaczony z racji obecności na nim wyjątkowych walorów przyrodniczych i poza przyrodniczych, na które składają się uwarunkowania tworzące nierozzerwalną całość.

Działki inwestycyjne położone są poza strefami 500 m od linii brzegów rzeki San i 100 m od linii brzegów rzeki Oslawa oraz poza udokumentowanymi złożami geologicznymi, w związku z czym, zgodnie § 3 ust. 6 ww. Uchwały Sejmiku Województwa Podkarpackiego, na terenie tym nie obowiązuje zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do których zalicza się przedmiotowe przedsięwzięcie.

Budowa parku nie będzie stała w sprzeczności z pozostałymi zakazami obowiązującymi we Wschodniobeskidzkim Obszarze Chronionego Krajobrazu, wymienionymi w § 3 ust. 1 ww. Uchwały Sejmiku Województwa Podkarpackiego. Zgodnie z danymi zawartymi w KIP, budowa przedmiotowego parku rekreacyjnego, nie będzie także powodowała zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry. Ponadto, zaplanowano szereg działań ograniczających możliwe negatywne oddziaływania na środowisko przyrodnicze na etapie realizacji i eksploatacji, w tym m.in. prowadzenie prac przygotowawczych i budowlanych pod nadzorem przyrodniczym oraz zastosowanie okresów ochronnych.

Na potrzeby budowy parku nie dojdzie do likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. W ramach realizacji przedsięwzięcia planuje się natomiast przebudowę występujących na działkach inwestycyjnych drzewostanów o składzie gatunkowym zgodnym z siedliskiem, która jest konieczna ze względu na potrzebę wymiany wiatrołomów, drzew i krzewów zdewastowanych oraz niektórych drzew i krzewów wymagających wycinki, a kolidujących z elementami parku.

Z ok. 393 zinwentaryzowanych na terenie inwestycyjnym drzew o obwodzie powyżej 50 cm, planuje się pozostawienie ok. 254 drzew (część z nich będzie przesadzona). W ramach przedsięwzięcia planuje się wykonanie nasadzeń drzew i krzewów w rozmiarze niemniejszym od zakładanej ich wycinki, z wykorzystaniem wyłącznie rodzimych gatunków, dostosowanych do panujących tu warunków siedliskowych.

Przedmiotowe przedsięwzięcie położone jest poza 100 m strefami od linii brzegowych rzek San i Osława, jezior i innych naturalnych zbiorników oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia (określonym w pozwoleniu wodnoprawnym), w związku z czym nie dojdzie do złamania zakazu realizacji nowych obiektów budowlanych w ww. strefach.

Realizacja zadania nie będzie się wiązała z wykonaniem prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. Zgodnie z informacjami zawartymi w Karcie, zakłada się maksymalne wykorzystanie istniejącego ukształtowania terenu i istniejących dróg gruntowych. Zachowany zostanie istniejący na tym terenie jar okresowo prowadzący wody opadowe. Przedsięwzięcie wymaga natomiast niewielkich niwelacji terenu pod projektowane obiekty kubaturowe i ciągi komunikacyjne.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązało się z dokonywaniem zmian stosunków wodnych oraz z likwidowaniem naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych. Nie wystąpi koncentracja spływu wód opadowo - rozpadowych. Wody swobodnie będą infiltrować i spływać po terenie parku. Projektowanym ciągom komunikacyjnym zostanie nadany odpowiedni spadek poprzeczny, dodatkowo ich powierzchnie będą wykonane z materiałów sypkich, stabilizowanych na podbudowie z tłuczni i kruszywa naturalnego. Nie wystąpi ujmowanie wód poza krótkimi odcinkami zabezpieczającymi niektóre ciągi komunikacyjne na terenie parku przed erozją i na tych odcinkach zastosowane zostaną płytkie korytka otwarte (po stronie przystokowej).

Na potrzeby oceny znaczenia przyrodniczego terenu inwestycyjnego przeprowadzono w okresie od ostatniej dekady maja do końca października 2020 r. rozpoznanie przyrodnicze (7 kontroli), obejmujące obszar działek inwestycyjnych wraz z 250 m buforem wokół nich. Ponadto, w lutym 2021 r. przeprowadzono dwie kontrole mające na celu określenie wykorzystania przedmiotowego terenu przez zwierzęta (sprawdzano tropy i ślady zwierząt). Dodatkowo wykorzystano dane zebrane na potrzeby przygotowania Karty informacyjnej przedsięwzięcia dla zadania pod nazwą „Kolej linowa Gondolowa - Solina” oraz informacje uzyskane od nadzoru przyrodniczego przy budowie kolei gondolowej. Przedstawiono w sposób opisowy i graficzny metodykę przeprowadzonych kontroli terenowych.

Wykonane rozpoznanie przyrodnicze wskazało, iż flora i fauna obszaru inwestycyjnego jest dość uboga pod względem liczby gatunków chronionych i cennych. Nie występują tu siedliska przyrodnicze wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Pod względem florystycznym obszar ten stanowi stosunkowo ubogie i młode zbiorowisko rozwijające się w kierunku buczyny karpackiej (w szczególności w części

południowej i zachodniej). W chwili obecnej następuje zanikanie zbiorowisk ziołorośli wskutek zacienienia, wypadanie dominującego w podszycie czarnego bzu, olszy i brzozy. Na obszarze tym zachowały się pojedyncze, okazałe jawory oraz liczne okazy dzikiej czereśni. Pojawiły się gatunki lasotwórcze, związane z siedliskiem buczyny karpackiej, tj. buk zwyczajny, świerk pospolity i jodła pospolita. Spośród gatunków roślin objętych ochroną prawną stwierdzono tylko wawrzynka wilczełyko (ochrona częściowa, stanowisko poza terenem parku). Nie stwierdzono chronionych gatunków grzybów i porostów. Stwierdzono bardzo liczne występowanie rzadkiego gatunku grzyba - czarki szkarłatnej (gatunek nieobjęty ochroną prawną), wymienionego w Czerwonej Liście Roślin i Grzybów Polski jako gatunek o nieokreślonym stanie zagrożenia. Ze względu na dużą ilość martwego drewna oraz zamierających drzew odnaleziono liczne okazy grzybów pasożytniczych, bądź żyjących na martwym drewnie.

Z chronionych gatunków bezkręgowców stwierdzono trzmiele *Bombus* sp. oraz ślimaka winniczka. Pomimo występowania w pobliżu miejsca inwestycyjnego zbiornika Solińskiego i Myczkowieckiego, herpetofauna tego terenu jest bardzo uboga. W najbliższej okolicy nie stwierdzono innych zbiorników wodnych mogących stanowić potencjalne miejsca rozrodu płazów. Nie stwierdzono szlaków migracji płazów. Ze względu na skłonności do dalekich wędrówek w rejonie inwestycyjnym możliwe jest występowanie ropuchy szarej i żaby trawnej. Z gadów stwierdzono jedynie występowanie padalca. Zinwentaryzowano 19 pospolitych gatunków ptaków, nie stwierdzono gatunków rzadkich, wymagających ochrony czynnej. Ssaki przedmiotowego obszaru są również głównie reprezentowane przez gatunki pospolite, charakterystyczne dla siedlisk leśnych. Zwierzyna łowna reprezentowana jest przez jelenia, sarnę i dziką. Najczęściej notowanym przedstawicielem ssaków był jeleń. Teren ten, co wynika z dokumentacji, jest wykorzystywany przez ssaki kopytne jako żerowisko oraz miejsce dziennego wypoczynku. Badany obszar nie wyróżnia się na tle terenów sąsiednich i nie ma istotnego znaczenia dla występowania zinwentaryzowanych gatunków. Na badanym terenie nie zinwentaryzowano letnich i zimowych schronień nietoperzy. Nasłuchy detektorowe wykazały występowanie pospolicie występującego borowca wielkiego, żerującego w pobliżu drogi. Z dużych ssaków drapieżnych, w sąsiedztwie odnotowano tylko jedno stwierdzenie wilka (na drodze leśnej). Odnalezione ślady wilka (obserwowanego w okolicy w ostatnich latach), mogą świadczyć o wykorzystywaniu terenu jako żerowiska. Wyłączenie powierzchni inwestycyjnej z terenów żerowiskowych wilka, mając na uwadze rozległość jego areałów osobniczych, nie powinno mieć istotnego znaczenia. Ponadto, przy założeniu, że park rozrywki i powiązana z nim kolejka gondolowa będą funkcjonować wyłącznie w porze dziennej, możliwe negatywne oddziaływanie hałasu na ssaki kopytne, czy też potencjalnie przechodzące w okolicy ssaki drapieżne, na etapie eksploatacji parku również nie powinno mieć znaczącego wpływu.

Obszar inwestycyjny wraz z towarzyszącą infrastrukturą kolejki linowej znajduje się w granicach głównego korytarza ekologicznego - Korytarza Karpackiego (GKK-1 - Bieszczady). Przedsięwzięcie spowoduje pewne ograniczenia w przemieszczaniu się dużych i średnich zwierząt i zajmie ok. 3-4% szerokości korytarza. Ponadto, powyższe ograniczenia migracji dotyczyć będą jego skrajnego fragmentu, w którym już teraz migracje są w istotnym stopniu ograniczone zabudową mieszkaniową i turystyczną miejscowości Solina i Bóbrka oraz infrastrukturą kompleksu zapory wodnej z elektrownią. Przedmiotowy fragment korytarza ekologicznego stanowi niejako ślepy zaułek, przez co park nie będzie przecinać i zaburzać przebiegu głównego korytarza migracyjnego dużych ssaków drapieżnych (w sąsiedztwie znajdują się duże kompleksy leśne zapewniające możliwość funkcjonowania dużym drapieżnikom). Istniejący obecnie drzewostan stanowi głównie miejsce żerowania i dziennego ukrycia ssaków kopytnych. Ssaki kopytne przemieszczały się w sposób nieorganizowany po całym obszarze badań, bez preferowania określonych fragmentów badanego obszaru. Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia spowoduje, iż na szerokości ok. 400 m oraz długości ok. 250 m (przyjmując w zakresie również planowaną do realizacji kolej gondolową) konieczna będzie adaptacja zwierzyny (głównie lokalnej) do nowo powstałej bariery ekologicznej. Niekorzystne oddziaływania parku na główny korytarz ekologiczny zostaną w pewnym stopniu zminimalizowane poprzez uzależnienie jej użytkowania od funkcjonowania kolejki gondolowej. Oznacza to, iż na teren parku nie będzie możliwości dojechania turystów od strony wschodniej (istniejącą

drogą asfaltową), a jedynie poprzez funkcjonującą kolej (od Stacji Plasza). Park nie spowoduje zatem istotnego zwiększenia natężenia ruchu na sąsiadującej z nim drodze gminnej. Teren parku będzie ogrodzony, co ograniczy niekontrolowany ruch turystyczny w tej części masywu Góry Jawor. Teren parku, podobnie jak kolejka linowa, nie będą funkcjonowały w porze nocnej, ponadto nie planuje się iluminacji całego obiektu, która mogłaby oslepić/płoszyć zwierzynę po zmroku.

Do Karty informacyjnej przedsięwzięcia dołączono ekspertyzę faunistyczną przygotowaną przez profesora Wydziału Leśnego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie dr hab. inż. Andrzeja Tomka, która wskazuje na poprawność przeprowadzonego rozpoznania przyrodniczego i dokonanej waloryzacji przyrodniczej przedmiotowego terenu. Autor ekspertyzy potwierdza brak istotnego znaczenia tego terenu dla ssaków oraz wskazuje, iż realizacja zadania nie wpłynie zarówno na lokalne populacje ssaków, jak również na funkcjonalność korytarza ekologicznego. Zdaniem eksperta, teren inwestycyjny i jego bezpośrednie sąsiedztwo stanowi obszar żerowiskowy zwierząt łownych, odwiedzany czasowo w celu poszukiwania pożywienia i nie jest korytarzem migracyjnym, tym samym wybudowanie parku nie powinno wpłynąć na występowanie i tryb życia miejscowej populacji wilków, a jego ogrodzenie nie powinno mieć istotnego znaczenia dla bytowania tych drapieżników.

W KIP wykazano, iż realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie również w sposób znacząco negatywny na ochronę krajobrazu przedmiotowego terenu. Na potrzeby oceny wpływu parku na chroniony krajobraz przygotowano analizę krajobrazową. W dokumencie tym wskazano, iż dla oceny wpływu na walory krajobrazowe obszaru najistotniejsze znaczenia mają zasięg i kontekst widoczności planowanych obiektów kubaturowych parku tematycznego oraz powiązania widokowe. Zasięgi widoczności zostały sporządzone dla 4 wariantów wysokości planowanych obiektów kubaturowych (4 m, 5 m, 6 m i 9 m) i wyznaczone z wykorzystaniem numerycznego modelu terenu. W obszarze cyfrowo wygenerowanego zasięgu widoczności wyodrębniane zostały punkty obserwacji związane z ogólnodostępnymi przestrzeniami publicznymi, ciągami komunikacyjnymi. Z punktów tych wykonana została dokumentacja fotograficzna obrazująca rzeczywisty odbiór obszaru planowanego przedsięwzięcia w relacji do skali postrzeganego krajobrazu. Z tak przeprowadzonej analizy wynika, iż realizacja planowanego parku rekreacyjnego nie będzie miała wpływu na odbiór krajobrazu. We wszystkich widokach dominującym elementem pozostanie istniejący nadajnik i realizowana stacja Jawor z wieżą widokową zlokalizowaną w bezpośrednim sąsiedztwie parku. Ze względu na ukształtowanie (kierunki spadków terenu) i pokrycie terenu (występowanie zadrzewień i zakrzewień), teren inwestycyjny ma bardzo ograniczony zasięg powiązań widokowych (głównie w kierunku północno-zachodnim). Ponadto, powiązania widokowe nie dotyczą obszarów o najwyższych walorach krajobrazowych. Planowane przedsięwzięcie zakłada brak zmiany rzeźby terenu góry Jawor, zachowanie większości zieleni wysokiej oraz wykonanie dodatkowych nasadzeń maskujących. Przy zachowaniu niewielkiej skali projektowanych obiektów, zastosowaniu stonowanej kolorystyki (np. odcienie brązu, szarości, zieleni), przewiduje się nieistotną (dla obiektów do 6 m wysokości) lub bardzo niewielką skalę oddziaływania (dla obiektów do 9 m wysokości). Planowane obiekty kubaturowe parku będą niewidoczne z niemal całego brzegu Jeziora Solińskiego oraz jego tafla. Roślinność na zboczu góry Jawor maskować będzie widoczność poszczególnych elementów parku. Skala i forma planowanych obiektów, przesłony roślinności wysokiej wpłyną na ograniczoną widoczność obiektów parku. Krajobraz w rejonie terenu inwestycyjnego będzie nadal nosił cechy krajobrazu górskiego przekształconego przez człowieka dla celów turystycznych, w którym znaczącą rolę odgrywa monumentalny obiekt zapory solińskiej. Charakter krajobrazu tego obszaru w odbiorze z zewnątrz nie ulegnie zmianie ze względu na pozostawienie znacznej części zadrzewień, niewielką skalę planowanych obiektów oraz ich formę. Przewiduje się, że projektowane elementy parku tematycznego nie będą stanowiły dominant i nie będą miały wpływu na powstanie istotnych zmian w krajobrazie.

W Karcie zaproponowano szereg działań i rozwiązań ograniczających możliwy wpływ przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na chroniony krajobraz i korytarz ekologiczny. Poszczególne elementy przedsięwzięcia zostaną wkomponowane z maksymalnym wykorzystaniem istniejącej rzeźby i szaty roślinnej. Planuje się wprowadzenie nasadzeń kompensacyjnych

w rozmiarze nie mniejszym niż planowana wycinka drzew i krzewów. Nowe nasadzenia drzew i krzewów będą wykonywane wyłącznie z wykorzystaniem rodzimych gatunków, dopasowanych dla panujących tu warunków siedliskowych. Do nasadzeń planuje się przykładowe gatunki drzew: buk zwyczajny, klon jawor, świerk pospolity i jodła pospolita oraz krzewów: leszczyna pospolita, bez koralowy, kruszyna pospolita, szakłak pospolity, kłokoczka południowa, głóg (wszystkie gatunki), dereń właściwy, dereń świdwa, jałowiec pospolity, cis pospolity, bez czarny, śliwa tarnina, róża dzika i pokrzyk wilcza jagoda. Zakres przedsięwzięcia nie obejmie jaru, pozostawiając go w nienaruszonym stanie, nie ingerując w jego dno czy skarpy. Trasy sieci (sanitarnej, elektrycznej, teletechniczne itp.) prowadzone będą w większości w obrębie ciągów komunikacyjnych tak, aby minimalizować przekształcenia terenu. Elementy odwodnienia terenu inwestycyjnego nie będą wpływały na spływ wód opadowych, jak również nie będą stanowić zagrożenia dla płazów i innych małych zwierząt (pułapki ekologiczne). Atrakcje zlokalizowane na drzewach realizowane będą w sposób nieinwazyjny (zaciskowe), tak aby nie uszkadzać pni drzew. Ścisłe powiązanie funkcjonowania parku z funkcjonowaniem kolejki gondolowej, jak również ogrodzenie terenu obu inwestycji ograniczy niekontrolowaną penetrację przez turystów ich otoczenia, jak również nie zwiększy w sposób istotny natężenia ruchu na pobliskiej drodze gminnej. Planuje się zastosowanie nowoczesnego oświetlenia typu LED niepowodującego „zanieczyszczenia” terenów sąsiednich. Celem podniesienia atrakcyjności terenu parku rozrywki dla małych zwierząt planuje się nasadzenia gatunków roślin podnoszących bazę żerowiskową, pozostawienie w możliwie maksymalnym rozmiarze występujących tu martwych i zamierających drzew i krzewów, ustawienie na obrzeżach parku stosów martwego drewna o objętości ok. 1 m³ (każdy) jako miejsc ukrycia dla herpetofauny i bezkręgowców, kopców lęgowych z resztek drewna oraz kamiennych murków dla węża Eskulapa (gatunku niestwierdzonego na terenie parku, którego pojawienia nie można jednak wykluczyć), instalacje na całym terenie inwestycyjnym budek lęgowych dla leśnych gatunków ptaków oraz „hotelów/domków” dla owadów społecznych (w tym pszczoł samotnic i trzmieli). Planuje się zastosowanie stonowanej kolorystyki planowanych obiektów budowlanych.

Mając na uwadze rodzaj, skalę i usytuowanie przedsięwzięcia oraz wskazane warunki jego realizacji uznano, iż zadanie to nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na zasoby, twory i składniki przyrody, o których mowa w art. 2 ust. 1 ww. ustawy o ochronie przyrody, w tym na przedmioty i cele ochrony ww. obszarów Natura 2000, na ich integralność oraz spójność sieci Natura 2000. Planowane przedsięwzięcie nie wymaga zatem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a tym samym oceny oddziaływania na obszary Natura 2000, wymaganej art. 6.3 Dyrektywy Rady w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie stała w sprzeczności z zakazami obowiązującymi we Wschodniobeskidzkim Obszarze Chronionego Krajobrazu oraz z celami jego ochrony i pełnionymi funkcjami. Planowany park rekreacyjny nie wpłynie również w sposób istotnie negatywny na funkcjonalność korytarza ekologicznego w obrębie którego się on znajduje.

Inwestycja planowana jest do realizacji poza obszarami o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, poza obszarami, na których standardy jakości powietrza zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia oraz poza uzdrowiskiem Polańczyk Zdrój i obszarami ochrony uzdrowiskowej.

Z uwagi na odległość od najbliższej granicy państwa oraz mały zasięg inwestycji i lokalny zasięg oddziaływań wskutek wprowadzanych do środowiska substancji i energii, nie wystąpi oddziaływanie o charakterze transgranicznym w żadnym komponentcie środowiska.

Budowa i funkcjonowanie przedsięwzięcia nie będą powodowały zdarzeń, które można by kwalifikować jako poważną awarię w rozumieniu ustawy prawo ochrony środowiska, w tym zagrożenia życia i zdrowia ludzi. Przedsięwzięcie jest zagrożone zdarzeniami związanymi z działaniem sił natury. Obiekty budowlane są zagrożone np. wyładowaniami atmosferycznymi, których skutki będą minimalizowane przy użyciu dostępnych środków (np. instalacje odgromowe, zabezpieczenia przeciwprzepięciowe). Analizowany teren nie jest zagrożony zjawiskami powodziowymi a także położony jest poza terenami osuwiskowymi. Analiza wariantów przedsięwzięcia

Uwarunkowania infrastrukturalne, topograficzne, hydrologiczne nie umożliwiają w tym zakresie formułowania innych racjonalnych alternatywnych rozwiązań. Pozorna intensyfikacja zamierzenia inwestycyjnego i zamieszczanie w KIP opisu wariantu odbiegającego od już przyjętych założeń - nie ma uzasadnienia dla planowanej inwestycji, ponieważ wariant ten cechowałaby się:

- nieuzasadnioną skalą wycinki oraz utratą możliwości utworzenia parku w duchu zrównoważonego rozwoju,
- brakiem harmonijnie wkomponowanej architektury i atrakcji parku w krajobraz – ekspozycja widokowa,
- istotną ingerencją w istniejące ukształtowanie terenu,
- niemal całkowitym zniszczeniem powierzchni biologicznie czynnej.

Wariant alternatywny musiałby wiązać się z pozorną maksymalizacją założeń inwestycyjnych, przekładających się chociażby na całkowitą wycinkę drzew, czego inwestor robić nie zamierza. Teoretycznie, ewentualnymi aspektami mogącymi ulegać wariantowaniu mogłyby być rozwiązania technologiczne wykonania poszczególnych atrakcji - w zależności od danego producenta/dostawcy. Rozwiązania poszczególnych producentów mogą się różnić takimi czynnikami, jak np. wysokość i lokalizacja słupów stalowych, elementów konstrukcyjnych, rozwiązań dotyczących montażu, transportu i zastosowanych materiałów. Na obecnym etapie prac nie wybrano konkretnych dostawców urządzeń, ale należy podkreślić, iż każdy dostawca technologii bazuje na obowiązującym prawodawstwie, a technologia przez niego zapewniana musi spełniać określone normy i posiadać stosowne atesty. Do tego, w KIP narzucono planowane zakresy progowe dla wariantu rekomendowanego (np. wysokość budynków, ideę planowanych do zastosowania materiałów, barw, lokalizację ciągów pieszo-jezdnymi itp.). Mając na względzie więc obrane założenia koncepcyjne – technologiczne rozwiązania realizacyjne byłyby porównywalne ze sobą (nawet wśród różnych dostawców). Mając na względzie powyższe, przyjęto, iż wariantowanie technologiczne (przy tej samej lokalizacji poszczególnych obiektów) nie wniosłoby znaczących zmian w analizach.

W uzupełnieniu do Karty zaproponowano dodatkowy wariant inwestycyjny (nr 2), polegający na nieogrodzeniu działki o nr ewid. 556, dzięki czemu ogrodzenie parku rekreacyjnego w linii prostej z kierunku południowo-zachodniego będzie krótsze o ok. 50 m, z kierunku zachodniego - ok. 80 m, natomiast po obwodzie - ok. 240 m. Poprowadzone ogrodzenie parku umożliwi zwierzętom dostęp do terenów pomiędzy podporami 4 i 5 kolei gondolowej. Planowany na tej działce park linowy zostanie usytuowany na wysokości ok. 4 m nad poziomem terenu, dzięki czemu możliwa będzie migracja/żerowanie występujących tu gatunków zwierząt.

Wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia, tak zwany wariant zerowy - „0”, dotyczy sytuacji, kiedy nie prowadzi się prac inwestycyjnych, a jedynie prace służące utrzymaniu stanu istniejącego. W wariantcie bezinwestycyjnym niezmienną zostanie funkcja przeznaczenia terenu, a w Solinie nie zostanie poszerzona oferta atrakcji turystycznych czy rekreacyjnych promujących zdrowy tryb życia. Wariant bezinwestycyjny oznacza rezygnację z planowanego przedsięwzięcia – brak budowy parku tematycznego, a w tym – brak ingerencji w drzewostan porastający zbocza Góry Jawor.

Wariant najkorzystniejszy dla środowiska

Biorąc powyższe pod uwagę, można stwierdzić, iż wariantem najkorzystniejszym dla przyrody (ożywionej i nieożywionej) jest wariant bezinwestycyjny, ponieważ nie zakłada on jakiegokolwiek ingerencji w przyrodę ożywioną i nieożywioną analizowanego terenu. W wyniku wariantu zerowego nie zostanie wykonana wycinka drzew i krzewów oraz nie zostaną trwale zajęte grunty pod elementy budowlane i pieszojezdne parku rekreacyjnego. Należy jednak pamiętać, iż różnorodność przyrodnicza badanego obszaru zarówno na poziomie gatunkowym jak i ekosystemowym jest niewielka. Opisany teren nie odbiega od podobnych i często spotykanych w Bieszczadach podlegających zaawansowanej sukcesji porzuconych czy wyłączonych z użytkowania terenów porolnych, często obfitujących w tzw. małe, dzikie wysypiska śmieci. Inwestycja w wariantcie rekomendowanym przez inwestora w efekcie może doprowadzić do częściowego odtworzenia niewielkich zbiorowisk leśnych, łąkowych i półotwartych, na których różnorodność przyrodnicza (szczególnie bezkręgowców i drobnych ssaków na łąkach i terenach półotwartych) jest większa niż w litym

lesie lub w widocznym obecnie silnie zakrzaczonym i zacięzionym terenie. W wyniku realizacji zwiększona zostanie powierzchnia ekotonów na granicy zbiorowisk leśnych, ziołorośli i utworzonych obszarów otwartych. W efekcie różnorodność gatunkowa (szczególnie bezkręgowców) powinna w wyniku zrealizowania inwestycji ulec zwiększeniu.

W kontekście środowiska, należy również rozpatrywać wpływ planowanej inwestycji na człowieka, który jest jego nieodzowną częścią. Inwestycja będzie pełniła rolę atrakcji turystycznej i rekreacyjnej, promującej (wraz z koleją gondolową) walory Gminy Solina. Wzrost atrakcji turystycznych może przyczynić się do większego udziału turystów w sezonie (wiosna – jesień) oraz wzrostu gospodarczego gminy. Lokalna społeczność dzięki zwiększonemu zainteresowaniu turystycznym będzie mogła rozwijać zaplecze noclegowe oraz sprzedawać lokalne wyroby czy pamiątki, co wpłynie na poprawę stanu materialnego społeczności lokalnej. Park tematyczny, tak jak linowa kolej gondolowa (wraz z pozostałą infrastrukturą – w tym: gastronomiczną) stanie się również miejscem pracy dla społeczności lokalnej. Usługa oferowana przez kolej, zaplecze gastronomiczne oraz park rekreacyjny stanowią będą usługę kompleksową. W celu rekompensaty planowanej wycinki, a także w celu utworzenia zamierzonego charakteru parku - planowane jest wykonanie nasadzeń zastępczych, czy aranżacja trawników i zieleni urządzonej przy i pomiędzy projektowanymi atrakcjami.

Inwestor rozważa realizację przedsięwzięcia w wariantcie nr 1 lub wariantcie nr 2, w zakresie ogólnym wskazanym we wszystkich rozdziałach KIP z doprecyzowaniem:

- wariant nr 2 zakłada głównie zmianę długości i lokalizacji poprowadzenia ogrodzenia oraz wykonanie atrakcji na działce nr 556 na wysokości umożliwiającej przemieszczanie się pod nią zwierząt – pozostałe założenia inwestycyjne w wariantcie nr 2 zakładają parametry/rozwiązania tożsame lub niemalże identyczne co w wariantcie nr 1;

- wariant nr 2 zostanie wykonany w sposób zgodny z bilansem zagospodarowania terenu wskazanym w KIP;
- założenia/oddziaływania/działania minimalizujące itp., podane w całej KIP dotyczące wariantu nr 1 należy transponować (adaptować) również dla wariantu nr 2 – za wyjątkiem kwestii dot. lokalizacji ogrodzenia.

Mając na względzie nieznacznie różnice wynikające z poprowadzenia ogrodzenia, wnioskodawca jest w stanie wskazać, iż inwestycyjnym wariantem rekomendowanym do realizacji jest wariant nr 2.

Mając na uwadze powyższe, zarówno wariant bezinwestycyjny, jak i wariant proponowany przez wnioskodawcę można poprzeć argumentacją pro-środowiskową. Wybierając wariant bezinwestycyjny należy jednak pamiętać, że co prawda nie dojdzie do wycinki drzew i krzewów, ale nie zmieni się też skala atrakcji turystycznych w Solinie, a co za tym idzie - poziom życia lokalnej społeczności oraz nie zostaną utworzone nowe miejsca pracy. Do tego, nie zostaną uprzątnięte elementy dysharmonijne w krajobrazie leśnym (punktowe wysypiska śmieci, wywroty drzew itp.). Dlatego też uważa się, iż wariantem najkorzystniejszym dla środowiska (którego elementem/częścią jest również człowiek oraz potencjalny wzrost różnorodności biologicznej), promującym jednocześnie walory zrównoważonego rozwoju, walory krajobrazu leśnego i półotwartego, będzie wariant proponowany przez Inwestora uwzględniający wszystkie opisane w karcie informacyjnej przedsięwzięcia rozwiązania chroniące środowisko przed ponadnormatywnym oddziaływaniem. To wariant realizacji przedsięwzięcia uznano za najkorzystniejszy dla środowiska, spełniający wymagania obowiązujących przepisów.

Mając powyższe na uwadze, po uwzględnieniu kryteriów selekcji, określonych w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, na podstawie których dokonano analizy przewidywanych oddziaływań przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska, będące w zasięgu jego oddziaływania uznano, że brak jest konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego zadania i sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że brak oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia jest uzasadniony, dlatego też należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenie

- 1/ Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krośnie, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem Wójta Gminy Solina.
- 2/ Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
- 3/ W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 4/ Niniejsza decyzja nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych. Decyzje takie wydawane są w odrębnych postępowaniach i mają inny charakter, dlatego też w przypadku gdy realizacja planowanego przedsięwzięcia wiązała się będzie z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Załączniki:

Charakterystyka przedsięwzięcia

Otrzymują:

1. Pan Marcin Deker – Pełnomocnik Inwestora
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 74 ust. 3 z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) są informowane o toczącym się postępowaniu w drodze obwieszczenia.
3. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie, al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ustrzykach Dolnych, ul. 29 listopada 53, 38-700 Ustrzyki Dolne
3. Dyrektor Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z/s w Przemyślu, ul. Wyb. Ojca Św. Jana Pawła II 6, 37 – 700 Przemyśl

Sporządziła: Joanna Osękowska - inspektor ds. ochrony środowiska